

РЕШЕНИЕ

№ 171

гр. София, 08.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 10.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **4714** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 62, ал. 2 от АПК.

Образувано е по жалба на В. К. И. от [населено място] срещу заповед № КД-14-1/11.02.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт в частта му по отношение на имот с идентификационен номер 68134.1945.121. Възразява се, че имотът е собственост на наследниците на К. К. И., както и че [фирма] не е собственик на имота, за да се отстранява техническа грешка в кадастралната карта. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР /АГКК/ - редовно призован, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма] – редовно призована, чрез процесуалните си представители оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки. В приложените по делото писмените бележки се претендира и присъждане на направените разноски.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № РД-16-5/05.03.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, на основание чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР, е открито административното производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „В.”, Столична община. В заповедта са посочени наименованието на района, за който ще се изработва кадастралната карта и кадастралните регистри; правоспособното лице, на което се възлага дейността по изработването; графикът за извършване на дейности, както и срокът за означаване на границите на ПИ. В съответствие с изискването на чл. 35, ал. 3 от ЗКИР тази заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр. 32/25.03.2008 г.

Въз основа на цитираната заповед, по реда на чл. 45 от ЗКИР, е приета кадастрална карта и кадастрални регистри на недвижими имоти за част от район „В.”, Столична община, включваща[жк],[жк],[жк],[жк], в. з. „Б.”,[жк]и в. з. „Б. път”, които са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл. 46, ал. 1 от ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник, бр. 88/06.11.2009 г. На основание чл. 46, ал. 2 от ЗКИР [фирма], в качеството си на собственик на имот в обхвата на кадастралната карта, е подал възражение рег. № 94-9211-310/07.12.2009 г. относно неотразяване на собствения му имот в проекта за кадастрална карта, незаконосъобразното нанасяне на имоти в територията на националния киноцентър без същите да са отразени в план или карта, неправилно отразяване на имоти и непопълване на сгради, собственост на дружеството. В така направеното възражение е посочено и неправилно отразяване в територията на националния киноцентър на имот пл. № 121 въз основа на заповед за попълване на кадастралния план, която е прогласена за нищожна с влязло в сила съдебно решение. Възражението е разгледано от нарочна комисия, която с решение по т. 310 по протокол № КД-10-17-34 от 01.07.2010 г., 02.07.2010 г. и 06.07.2010 г., след като е уважила възражението е препоръчала в кадастралната карта и кадастралните регистри да се регистрират данните за собственика и за акта съответно с приложените документи.

С решение по т. 2 от протокол КД-10-17-50/20.10.2010 г., комисията е констатирала, че поправките в кадастралната карта, кадастралните регистри и схемите на самостоятелните обекти в сгради са извършени съгласно съответните решения по протоколите.

На основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР изпълнителният директор е издал заповед № РД-18-68/02.12.2010 г., с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за част от район „В.”, Столична община, включваща[жк],[жк],[жк],[жк], в. з. „Б.”,[жк]и в. з. „Б. път”. Заповедта е обнародвана в Държавен вестник, бр. 5/14.01.2011 г.

С протокол № КД-10-18-3 от 08.02.2011 г. комисията, разгледала възраженията по кадастралната карта е констатирала технически грешки, подробно описани в протокола, изразяващи се най-общо в неотразяване в графичната част на кадастралната карта и кадастралните регистри на решенията, обективирани в протокол № КД-10-17-34 от 01.07.2010 г., 02.07.2010 г. и 06.07.2010 г. и протокол КД-10-17-50 от 20.10.2010 г. Този протокол е утвърден с оспорената заповед, като е наредено да бъде поправена допуснатата очевидна фактическа грешка в кадастралната карта и кадастралния регистър, одобрени със заповед № РД-18-68/02.12.2010 г., а именно: несъответствието между отразеното в протокол № КД-10-17-50/20.10.2010 г.

за приемане на измененията на кадастралната карта и кадастралния регистър по реда на чл. 48, ал. 3 във връзка с чл. 45 от ЗКИР, и представения от изпълнителя цифров и графичен материал по отношение на описаните в протокол № КД-10-18-3/08.02.0201 г. имоти, да бъде поправена, съгласно протокол № КД-10-18-3/08.02.2010 г.

По искане на заинтересованата страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза, която съдът не следва да обсъжда в настоящото производство, тъй като същата е неотнормируема по отношение наличието в процесния случай на предпоставките за прилагане на чл. 62, ал. 2 от АПК, на основание на която и разпоредба е издадена оспорената заповед № КД-14-1/11.02.2011г. на изпълнителния директор на АГКК. При разпита на вещото лице С. Б. в откритото съдебно заседание на 10.12.2012 г. същото е заявило, че в кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на АГКК като собственик на имот с пл. № 121 е била записана жалбоподателката.

Жалбоподателката се легитимира като собственик на имот с идентификатор 68134.1945.121 с приложения по делото: скица-копие от неodobрен кадастрален план на имот с пл. № 75, к. л. № 660; решение № 8160/11.12.2000 г. на Поземлена комисия – [община]; удостоверение рег. № 94ВВ/96/11.06.2001 г., издадено от областен управител на област С. и удостоверение за наследници № 960/31.10.2002 г.

По делото като доказателство е приложено от заинтересованата страна и влязло в сила решение от 24.03.2006 г. на СГС, постановено по адм. дело № 501/2004 г., с което е прогласена за нищожна заповед № РД-50-244/21.07.2003 г. на кмета на район „В.“ за одобряване на поправка на кадастралния план на имот без пл. № за попълване на нов имот пл. № 212 в м. „Национален киноцентър“, [населено място].

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и е подадена в преклузивния срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице с правен интерес. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 62, ал. 2 от АПК – изпълнителният директор на АГКК в качеството му на орган, издал първоначалния административен акт /заповед № РД-18-68/02.12.2010 г./, в предписаната от закона форма, както и при спазване на административнопроизводствените правила.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че процесната заповед е постановено и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби. Заповедта е издадена в производство по чл. 62, ал. 2 от АПК, по силата на което на органа, издал административния акт е предоставена възможност по всяко време да поправи допуснатите от него очевидни фактически грешки в административния акт. Понятието „очевидна фактическа грешка“ не е дефинирано в АПК, но в правната теория и в съдебната практика това понятие е дефинирано като несъответствие между формираната истинска воля в мотивите и нейното външно изразяване в разпоредителната част на административния акт. В тази връзка следва да се има предвид, че преценката за законосъобразност на административен акт, издаден на основание чл. 62, ал. 2 от АПК, се свежда преди всичко до наличието, респ. липсата на съответствие между действително формираната воля на административния орган и

нейното обективиране в разпоредителната част на първоначално издадения административен акт. От приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че в процесния случай е налице несъответствие между волята на административния орган в кадастралната карта и кадастралния регистър да бъде отразено уваженото с решение по т. 310 от Протокол № КД-10-17-34/01.07.2010 г., 02.07.2010 г. и 06.07.2010 г. възражение на [фирма] и неговото неотразяване реално в цифровата и графичната част на заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, което обстоятелство от своя страна обоснова извод за наличието на хипотезата на очевидна фактическа грешка. Анализът на действията, осъществени от помощния орган, в хода на административното производство по одобряване на кадастралната карта и кадастралния регистър на част от район „В.”, Столична община, изразяващи се в разглеждане на постъпилите възражения по чл. 46, ал. 2 от ЗКИР, вземането на решения по тези възражения от комисията по чл. 47 от ЗКИР, препоръката за тяхното отразяване в цифровия и графичен материал, респ. констатацията за тяхното неотразяване, безспорно установяват наличието на материално-правните предпоставки на чл. 62, ал. 2 от АПК. Разминаването между действителната воля на административния орган и нейното обективиране в графичната част на оспорената заповед се установява от актовете, въз основа на които е издаден първоначалния административен акт, включително от изричното посочване в уваженото с протокол № КД-10-37/01.07.2010 г. възражение рег. № 94-9211-310/07.12.2009 г. на заинтересованата страна неправилно отразяване в територията на националния киноцентър на имот пл. № 121, както и на заявеното от вещото лице в проведеното открито съдебно заседание /10.12.2012 г./ вписване в одобрената със заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. кадастрална карта и кадастрални регистри на жалбоподателката като собственик на имот с пл. № 121. С оглед на това е неоснователно възражението на жалбоподателката, че не са налице основания за отстраняване на техническа грешка в кадастралната карта. По делото не се установи подмяна на първоначално изразената воля на административния орган, а единствено привеждане на графичната част на заповедта за одобряване на кадастралната карта и кадастралния регистър в съответствие с нея.

Следва да се има предвид, че доколкото жалбоподателката не е съгласна с установеното с оспорената в настоящото производство заповед относно собствеността на имот с идентификатор 68134.1945.121, то за нея съществува правната възможност да поиска съответните изменения на кадастралната карта и кадастралните регистри при условията на чл. 53 и сл. от ЗКИР.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че процесната заповед е правилна и законосъобразна, а така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

По искането за присъждане на разноските, направено от процесуалните представители на заинтересованата страна за първи път с представяне по делото на писмена защита, след приключване на съдебното заседание на 10.12.2012 г., съдът намира, че същото следва да се остави без уважение. Видно от протокола на проведеното открито съдебно заседание на 10.12.2012 г. процесуалните представители на заинтересованата страна не са направили изрично искане за присъждане на направените по делото разноски. За първи път това искане се прави в писмено становище, представено в указания от съда срок по чл. 149, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. В тази връзка следва да се има предвид, че даденият от съда срок касае представяне на

писмени бележки по съществото на правния спор и е недопустимо за първи път, след приключване на делото, в тези бележки да се прави и конкретно искане за присъждане на разноси по делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. И. от [населено място] срещу заповед № КД-14-1/11.02.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

